

(המשך מעמוד 23)

עדון-הלילה. האש התפשטה במהירות בכל קומות המלון והמיבנה עלה באש. בוארון הוא חבר באחת מחמש-שש קבוצות-ביריונים הממררות את חייהם של בעלי-העסקים בנתניה. תושבי העיר מכנים ביריונים אלה "נע-ריהחוף", זאת משום שלאיש מהם אין מקום-עבודה קבוע. את שעות-הבוקר הם מבלים על שפת הים, בניסיון להציע את שירותיהם לתיירות קשישות ובודדות, ואילו בשעות הערב הם מטילים חיתתם על בעלי-עסקים ובעלי מועדוני-לילה. העובדה שהם יוצאים במישפטיהם בעור נשים קלים בלבד אך מגבירה את הש-תוללותם.

כך אירע אף עם מישל עלייה, שהת-פרע לפני חודשיים במועדון של מלון פארק וניפץ בקבוקי-משקה. המישטרה הוזעקה למקום ועצרה אותו, אך בית-המישפט שיחררו בערבות כעבור יומיים.

"נער חוף" נוסף הוא שמעון סופר, שחוצפתו הרקיעה שחקים. לא זו בלבד שהתפרע במועדון-לילה, אלא שכאשר הוזעקו השוטרים למקום, לא היסס לאיים עליהם כי יחסל אותם, וכי הם יישפך והמועדון יוצת.

ניכה בבירור כי השמועה על היד הרכה שנוהג בית-המישפט במתפרעים, פשטה במהירות בין האלמנטים הפליליים שבעיר נתניה.

דיון מישפטי

מצחיק

א חרי פרוץ הדליקה הוקם צוות-חקירה מיוחד, בראשות רב-פקד קלי מן בורנשטיין, מפקד תחנת-המישטרה ב-נתניה, כדי לחקור את נסיבות ההצתה. הצוות עצר להקירה שיבעה חשודים.

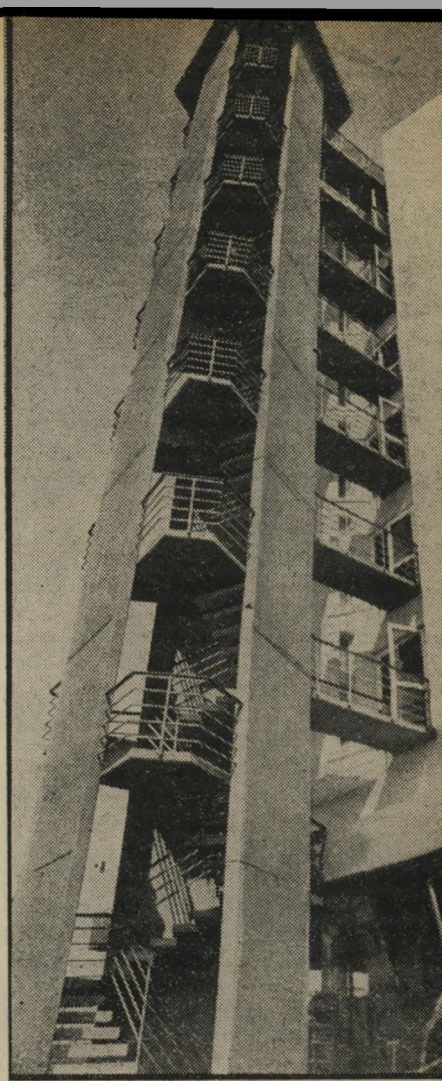
ביום השני, ה-22 בחודש, הובאו ההש-רים בפני שופט. להארכת מעצרכ. החש-דים, שנשלחו למעצר בתחנת-המישטרה בחדרה ופרדס-חנה, הובאו למישטרת נת-ניה, לשם הוזעק שופט-תורן, ובחדרו של רב-פקד בורנשטיין התקיים הדיון המיש-פטי.

לתוך החדר צרימהידות נדחסו השופט, התובע המישטרה, העצורים, שומריהם ו-מיספר עיתונאים.

אהד החשודים, דויד בוארון, נראה משועמם. הדיון המישפטי לא נגע לו כלל. בעוד הנאשמים האחרים ניצבו מתוהם לפני השופט, החליט בוארון לתחוב ידיו לכיסיו-מכסיו.

עד-מהרה תפס בוארון ביטחון. הוא הסיר את מעילו העליון וכיסה בו את פניו, תוך שהוא מסביר לחבריו העומדים לידו: "לא רוצה שיצלמו אותי".

למרבה הפלא לא הגיב בית-המישפט גם הפעם. משך כל הדיון המישפטי ניצב ב-ארון לפני השופט, כשידיו תחובות בכיסיו ומעילו מכסה את פניו. מעמד זה, שניראה כאילו לקוח מתוך תיאטרון האבסורד, מצא

דרך ההצלה

— לעבר המדרגות

לשעת-החירום, שניבנו מחוץ למלון, נחסמה עלידי העשן הסמיך ולשונות-האש שהש-תוללו במיסדרונות. אילו היו דירי המלון מוזעקים לחלץ עצמם בשלב הראשון של הדליקה, לפני התפשטותה, היו מצליחים לעשות זאת ללא תקלות וללא נפגעים.

הכניסה למועדון

— מועדון-הלילה וואדאפ, השוכן בקומת-הק-קע של מלון פארק, משך אליו את ביריוני-איימו לאיפעט כי יעלו את המלון באש.

אך המצב שונה בכל הנוגע לביטוח אורי-חי המלון. בארץ, בניגוד למרבית ארצות אירופה, לא קיים חוק המחייב בעלי בת-י-מלון לבטח את אורחיהם ואת חפציהם מפני פגיעות בלתי-צפויות. כל בית-מלון רשאי לבטח את אורחיו בסכום הנראה סביר בעיניו.

בירור בתברתי-הביטוח מנורה, שאצלה בוטחו אורחי המלון מפני פגיעות, העלה כי סכומי-הביטוח נמוכים. קיים חשש ש-הנהלת המלון תיאלץ לשלם, מכספה, סכ-מ-כסף בלתי-מבוטלים לעשרות אורחי-המלון שנפגעו בדליקה, למעלה מסכום

חן בעיני אחדים מהחשודים האחרים. צ'ארלי מסיקה, העריק מצה"ל מזה שמ-נה חודשים ואשר איים בעבר פעמים אח-רות על בעלי מלון פארק, פרץ בצחוק רועם למראה ראשו המכוסה של בוארון. "תחזיק קלצ'ניקוב ביד, ואי תראה בדיוק כמו פידאיון," אמר לו.

חשוד אחר, יונתן דונו, נושא-כליו של בוארון, שלח מבטי-הערצה לעבר הבוס. לאסון שאירע במלון פארק השלכה ציבורית חשובה. מיבנה המלון וציו-רו היו מבוטחים. הנזק, הנאמד במיליוני לירות, יכוסה עלידי חברות הביטוח.

המישטרה להאריך את מעצרכ. במהלך הדיון עמד בוארון לפני השופט כשידיו בכיסיו ומעילו מכסה את פניו. הוא טען שמנסים לצלמו, למרות שבחדר-הדיונים לא נמצאו צלמים. בתום-הדיון המישפטי צולם בוארון עלידי צלם העולם הזה כשהוא מוקף שוטרים.

קומדיה בבית-המישפט — דויד בוארון, שאיים על קציני-הביטחון של המלון כי יחסל אותו וישרוף את מועדון-הלילה, ניצב ליד חבריו, העצורים, לפני פתיחת הדיון המישפטי בבקשת